Pregaria.cat

Entrada

Esclat d'alegria

Per pregaria.cat el dc., 02/04/2003 - 10:00

Quan has acabat de llegir la revista t'has fet una pregunta punyent, que no era nova, i que voldries aclarir si fos possible. "Com és que aquesta gent del tercer món, que està tan malament, riuen i semblen més feliços que nosaltres que tenim de tot?"

Els ulls d'aquells infants ja ho deien tot. Eren realment com una aurora d'aquelles ventoses, núvols vermells, retallant-se en un cel blau, net total. Ulls fantàstics, vitals, somrients.... És que no passen gana, no estan plens de malalties, no es moren a pilots? Doncs, què fan tant contents, per què riuen?

Els teus ulls eren ben diferents. Seriosos, amb un to més aviat catastrofista i sense massa joia. Potser que molt a dintre teu, en el pou més profund. Les aigües eren serenes... però... molt a fons!!

Ara has anat mirant a poc a poc tot el que t'envolta... els mobles, la televisió, el telèfon estàtic i el mòbil, la calefacció, la peixera amb el seu sorollet característic, les grans col·leccions de llibres, mai oberts, l'aire acondicionat, el tapís d'aquell amic de la família, els aparadors amb les copes i la vaixella de quan es van casar els pares, aquell gerro japonès, les plantes airoses, la consola... Oh, Déu meu, i quantes coses per a una vida tan avorrida! I què donaria jo per poder esclatar de joia, per riure amb els ulls d'aquells infants!! Què ens manca, Senyor, què ens manca?

La llàgrima prou que volia sortir dels teus ulls, però com a bon occidental l'has reprimida a temps.

(Ampliació: Mateu 18, 1-5)

- Qui és el més important en el Regne del Cel?
- Si no torneu a ser com els infants no entrareu al Regne del Cel.
- Qui acull en nom meu un infant com aquest,
- a Mi m'acull.